

[Svend Hangaard.]

Men jeg er dybt uenig med fru Kirsten Jacobsen om nytteværdien, som var det udtryk, hun brugte. Jeg er enig i, at meget kunne være bedre, og jeg har selv i Nordisk Kontakt fremsat visse kritiske bemærkninger med hensyn til det administrative, som jeg tror kan forenkles ganske betydeligt. Men gennem Nordisk Råd og gennem det nordiske samarbejde i det hele taget har vi nærmet os hinanden og gør det stadig — ikke hurtigt nok, jeg kunne ønske, det kunne ske væsentlig mere effektivt på en række områder, men hvis vi ikke havde Nordisk Råd, ville vi i stedet for at nærme os hinanden sejle fra hinanden.

Selv har jeg været med nogle år og haft lejlighed til at iagttage, hvordan debatter og beslutninger i Nordisk Råd har forplantet sig til dansk og nordisk lovgivning, og det er jo det, der er meningen. Der er mange ting tilbage endnu, som gerne skulle forplante sig til nordisk lovgivning, der er mange arbejdsopgaver, som skal løses, og selv om det går langsommere end ønsket, så hjælper det jo ikke at ophæve det organ, som trods alt skynder på i den rigtige retning.

Jeg ville betragte det som en ulykke, hvis vi ikke fortsat i Nordisk Råd kunne følge de nordiske opgaver op. Måske har vi behov for en debat om disse spørgsmål her i folketinget i lidt bredere forstand, end vi kan få det ved denne lejlighed. Noget kunne tyde på, at der er visse ting, som vi trænger til at få talt ud om.

Poul Dam (SF):

Hr. Stetter nævnte min tale i Reykjavik, og det giver mig anledning til at sige et par bemærkninger, jeg ellers ikke ville være fremkommet med.

Det har i nogle år været en bekymring for mig, at debatten om det nordiske samarbejde blev ført på den måde, at hver og en, som var kritisk over for den måde, det nordiske samarbejde blev gennemført på, blev beskyldt for at være modstander af det nordiske samarbejde. Jeg tror, det er stik modsat. Jeg tror, at det er kritikerne, som elsker det nordiske samarbejde højest, og som derfor klager over, at det ikke er bedre, end det er.

Jeg har igen i dag hørt kritiske bemærk-

ninger fra folk, som jeg ved er dybt optaget af det nordiske samarbejde, og rosende bemærkninger fra folk, som jeg ved kun roser det nordiske samarbejde med munden, men ikke gør noget virkeligt ved det. Det bringer mig i erindring et citat fra Poeten, Poul Sørensen, fra et digt, der, så vidt jeg husker, findes i samlingen „April i Danmark“: „og det er en af sindets gåder, hvorfor man kysser den, man just forråder“.

Der siges mange smukke ting om nordisk samarbejde, men det er ikke smukke ord, der skal til, det er handling, og jeg synes nok, at Nordisk Råds arbejde på mange måder har været præget af en emsighed omkring småting og en mangel på lyst til at tage de virkelig store spørgsmål op. Her er også spørgsmålet om EF et centralt spørgsmål. Det kan ikke nægtes, at Danmarks og danske politikeres medarbejde i Nordisk Råd er blevet gjort til genstand for tvivl fra andre nordiske politikeres side, efter min mening berettiget tvivl, fordi man ikke føler, at danske politikere helhjertet går med ind i det, eller at man sender de bedste danske politikere til Nordisk Råd.

Fru Kirsten Jacobsen nævnte spørgsmålet om embedsmænd og politikere. Jeg vil gerne sige, at også efter min mening spiller embedsmændene en for stor rolle i Nordisk Råd relativt, fordi politikerne spiller en for lille rolle. Embedsmændene gør et fremragende og værdifuldt arbejde, og uden dem ville Nordisk Råd være endnu ringere.

Det, der i virkeligheden gav mig lyst til at sige noget i denne debat, var det, at jeg ikke synes, at denne beretning skal blive omtalt, uden at man konstaterer her fra folketingets talerstol, at dette er den sidste beretning, som generalsekretær Frantz Wendt har udarbejdet. Med den session, vi havde i Reykjavik, og de følgende måneder er Frantz Wendts arbejde for Nordisk Råd ophørt, og jeg tror, det er rimeligt, at vi fra folketingets side retter en tak til Frantz Wendt for et arbejde af meget, meget stor betydning for nordisk samarbejde. Han har været det samlende punkt i Nordisk Råds danske delegations arbejde igennem mange år. Uden ham havde det hele set ganske anderledes ud. Folketinget skylder ham stor tak for det.